

Investigadors testen arrossos amb gens indis per resistir la salinitat al Delta

La gestió del cultiu de l'arròs al delta de l'Ebre canviarà en pocs anys amb l'objectiu de fer front als efectes del canvi climàtic. Els investigadors se centren a aconseguir espècies més resistents a la salinitat i a implantar el reg intermitent.

DELTEBRE Redacció

El canvi climàtic modificarà la gestió dels cultius de l'arròs perquè continuen sent viables. Els investigadors fa uns anys que treballen en diverses estratègies. Com ha explicat Concha Domingo, col·laboradora científica de l'Institut Valencià d'Investigacions Agràries (IVIA), es treballa des de fa temps en la millora de les característiques de les varietats d'arròs autòctones per augmentar-los la tolerància a la salinitat. Per aconseguir-ho, es fan servir diverses estratègies. En primer lloc, els investigadors introdueixen a les varietats locals gens de tolerància, la part del genoma de la planta que confereix la tolerància a la salinitat, mitjançant creuaments amb veritats llunyanes provinents de l'Índia que suporten molt bé la sal. També ho aconsegueixen irradiant la planta amb neutrons ràpids per produir-hi mutacions que aconsegueixen **"que assimilen un fenomen natural que es pot produir pels raigs ultraviolats del sol"**, ha dit Domingo en declaracions a l'ACN. **"Llavors les mutacions, en alguns casos, produeixen tolerància a la sal i així hem aconseguit algunes línies més tolerants a la sal"**, ha explicat Domingo.

REG INTERMITENT Des de fa un

Un camp d'arròs al delta de l'Ebre. / L'EBRE

any investigadors de l'IRTA estan realitzant un estudi a partir del qual s'intentarà implantar al Delta el reg intermitent dels arrossars per reduir les emissions de metà que es produeixen mantenint inundades tota la campanya les parcel·les de cultiu. I és que, paradoxalment, el cultiu de l'arròs també contribueix al canvi climàtic per les altes emissions de metà que produeix. Com ha explicat la investigadora de l'IRTA, Maite Martínez, en fer-se en condicions d'inundació, el sòl està en condicions d'anòxia que facilita que hi visquen bacteris metanogènics, els que emeten metà. Una molècula de metà té un poder d'escalfament 25 vegades superior a les de diòxid de carboni. **"És important intentar cultivar l'arròs reduint les emissions sense que es redueixi la producció"**, ha apuntat Martínez.

Per aconseguir-ho, i seguint l'exemple de les zones asiàtiques, es

treballa, des de fa un any, amb un nou sistema de gestió de l'aigua de reg intermitent. **"S'escurça el període que el camp està inundat. Quan no està inundat, entra oxigen al sòl i els bacteris deixen de treballar i no produeixen metà"**, ha explicat la investigadora. Després que s'haja provat en algunes zones sense que tinga efectes en el rendiment del cultiu, es provarà al delta de l'Ebre, tenint en compte les condicions, sobretot climatològiques de la zona i el perill de salinització que podria provocar.

També s'està estudiant com el canvi en algunes pràctiques dels agricultors poden millorar l'emissió de gasos d'efecte hivernacle per fer un llistat de mesures que cada pagès puga posar a la pràctica. De moment ja s'ha situat el maneig de l'aigua i la fertilització entre les principals activitats que hi tenen més incidència. ■